

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3227/2021
06.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., као правних следбеника тужиоца пок. ДД бившег из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Лазаревић адвокат из ..., против тужене Компанија „Новости“, коју заступа Тихомир Хрњак адвокат из ..., као правног следбеника СЈУ „Борба“, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 419/20 од 19.05.2021. године, у седници одржаној дана 06.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 419/20 од 19.05.2021. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 419/20 од 19.05.2021. године обавезана је тужена да исплати тужиоцима законску затезну камату на раније правноснажно досуђени износ накнаде штете од 12.284.430,00 динара почев од 01.11.2008. године до исплате (став први изреке) и накнади им трошкове другостепеног поступка у износу од 449.750,00 динара (став други изреке), док је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка (став трећи изреке).

Против наведене пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 403. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија тужилаца недозвољена.

Законом о парничном поступку прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака (члан 403. став 2. тачка 3), с тим што је одредбама члана 28. прописано да се, ако је вредност предмета спора меродавна за, између осталог, право на изјављивање ревизије, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

У овом случају, одлучујући о жалби туженог након одржане расправе, Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 2695/15 од 22.12.2017. године, укинуо раније донету првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев обавезавши туженог да накнади тужиоцу штету од 12.284.430,00 динара са законском затетном каматом од

01.10.2008. године до исплате и да за тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за период од 01.10.2000. до 30.09.2008. године. Одлуке о камати и трошковима поступка из наведене пресуде укинуо је Врховни касациони суд пресудом Рев2 1146/2018 од 14.11.2019. године и у том делу вратио предмет Апелационом суду у Београду на поновно суђење, док је у преосталом делу одбио ревизије парничних странака. Побијаном пресудом другостепени суд је одлучио о преосталом захтеву - за исплату законске затезне камате на досуђени износ накнаде штете.

С обзиром на изложено, упркос томе што је ревизија изјављена против пресуде којом је другостепени суд одлучио о захтеву, изјављена ревизија је недозвољена, јер се њоме побија одлука о законској затезној камати на досуђени износ главног дуга, дакле ревизијом се побија одлука о споредном тражењу, па је Врховни суд одбацио ревизију, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**